

สรุปข่าวการเกษตร ที่น่าสนใจ

ประจำเดือน

กุมภาพันธ์ 2567

Office of Agricultural Affairs, Royal Thai Embassy
1024 Wisconsin Ave. NW Ste. 203
Washington D.C. 20007 USA
+1 202 338 1543
+1 202 338 1549
Email: moacdc@thaiembdc.org
www.opsmoac.go.th/dc-home

สารบัญ

สถานการณ์การค้า

มะพร้าวไทยราคาดีเพราะผลผลิตน้อย ประกอบกับความต้องการตลาดสูงช่วงตรุษจีน	1
สหรัฐฯ ส่งออกเนื้อสุกรสูงเป็นประวัติการณ์ในปี 2566	1
การนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ ในปี 2566 น้อยกว่าปีก่อนหน้า 5.2 หมื่นตัน	2
สหรัฐฯ ขาดดุลสินค้าประมง 2 หมื่นล้านเหรียญ ในปี 2566	2
รัฐบาลขยายระยะเวลาห้ามนำเข้าสินค้าประมงจากรัสเซียมายังสหรัฐฯ	3

นโยบาย

เซฟอเมริกาสนับสนุนเรียกร้องให้ไบเดินขยายโครงการ SIMP	3
อนุญาตให้กลับมาใช้คลอไพริฟอสได้อีกครั้ง อย่างน้อยในปี 2567	4
USDA ยืนยันการตรวจพบไข้หวัดนก HPAI ในฝูงสัตว์ปีกในรัฐเวสต์เวอร์จิเนีย	4
สารเคมีต้องห้าม กับแนวทาง FSMA ในปี 2567	5
กลุ่มอนุรักษ์เรียกร้องให้ทำเนียบขาวรับช่วงดำเนินโปรแกรม SIMP	5

นวัตกรรม

กฎหมายห้ามผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์จากการเพาะเลี้ยงของรัฐแอริโซนา	6
--	---

มะพร้าวไทยราคาดีเพราะผลผลิตน้อย ประกอบกับความต้องการตลาดสูง ช่วงตรุษจีน

ปกติปริมาณมะพร้าวของไทยที่ส่งออกไปสหรัฐอเมริกาในช่วงนี้จะค่อนข้างน้อยอยู่แล้ว แต่ปีนี้ปริมาณยิ่งลดลงมาก ส่วนหนึ่งเกิดจากปริมาณฝนน้อย และเป็นช่วงตรุษจีนด้วย ทุกปีในช่วงเวลานี้ ราคามะพร้าวจะถูกกำหนดโดยจีน ประเทศไทยและจีนตั้งอยู่ใกล้กัน และมีกนิยมนำมะพร้าวในช่วงเทศกาลตรุษจีน ดังนั้น ในช่วง 2-3 สัปดาห์นี้จึงมีการส่งออกมะพร้าวทั้งหมดไปจีนแทนที่จะส่งไปยังสหรัฐฯ การส่งออกไปสหรัฐฯ ใช้เวลาเดินทาง 45 วัน และความต้องการมะพร้าวในช่วงตรุษจีนก็ไม่ได้สูงมากนัก มะพร้าวไทยสามารถส่งออกได้ตลอดทั้งปี และมีอยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ มะพร้าวธรรมดาและมะพร้าวอินทรีย์ และแบบ "เปิดง่าย" หรือ "Easy Open" ในรูปแบบมะพร้าวธรรมดาและอินทรีย์โดยมีการเจาะช่องให้สามารถสอดหลอดเข้าไปได้ ความต้องการมะพร้าวในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับเนื่องจากเป็นเครื่องดื่มสุขภาพ คนส่วนใหญ่จะดื่มมะพร้าวจากถุง (Pouch) แต่มีกนิยมนำมะพร้าวสดมากกว่า จึงได้มีการคิดค้นพัฒนามะพร้าวแบบ Easy Open ขึ้นมา อุปสงค์ที่แฉ่วลงในช่วงนี้เกี่ยวข้องกับราคาที่สูงขึ้นเนื่องจากเป็นช่วงตรุษจีน โดยปกติจะจำหน่ายอยู่ที่ 11-15 เหรียญสหรัฐฯ (หมายเหตุ: ไม่ได้ระบุว่่าก็ผล) แต่ช่วงนี้จะอยู่ที่ 18-20 เหรียญสหรัฐฯ มะพร้าวจะยังคงขาดแคลนในสหรัฐฯ ต่อไปจนถึงเดือนพฤษภาคม แต่เชื่อว่าราคาจะไม่ลดลงไปจนแตะระดับ 10 เหรียญสหรัฐฯ คาดว่า จะอยู่ที่ประมาณ 13-15 เหรียญสหรัฐฯ ถึงแม้จะต่างกันแค่ 1 เหรียญสหรัฐฯ แต่ถือว่ามีความอ่อนไหว เพราะมะพร้าวไทยเป็นสินค้าที่มีกำไรน้อยมาก

ที่มา: Thai coconut sees high pricing thanks to short crop and Lunar New Year demand

สหรัฐฯ ส่งออกเนื้อสุกรสูงเป็นประวัติการณ์ในปี 2566

จากสถิติของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (US Department of Agriculture - USDA) รวบรวมโดยสมาพันธ์ผู้ส่งออกเนื้อสัตว์สหรัฐฯ (US Meat Export Federation - USMEF) ระบุว่า สหรัฐฯ ส่งออกเนื้อสุกรสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปี 2566 โดยตลาดที่เติบโตมากที่สุดคือเม็กซิโก และขยายตัวอย่างมากในตลาดอื่น ๆ โดยในปี 2566 มีมูลค่าการส่งออกสูงถึง 8.16 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 2.9 แสนล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6 โดยสามารถจำหน่ายได้ราคาสูงกว่าเดิมในราคา 64 เหรียญสหรัฐฯต่อหัว หรือเพิ่มขึ้นกว่า 11 เหรียญสหรัฐฯ ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 2.91 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 8 ปริมาณการส่งออกสุกรไปยังเม็กซิโกเพิ่มสูงถึง 1.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2565 ร้อยละ 14 คิดเป็นมูลค่า 2.35 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 8.2 หมื่นล้านบาท) ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ปี 2566 จึงเป็นปีทองของเนื้อสุกรจากสหรัฐฯ USMEF เชื่อว่าตลาดเม็กซิโกยังสามารถขยายตัวได้อีก เช่นเดียวกับตลาดประเทศตะวันตกและอีกหลายประเทศในแถบเอเชียแปซิฟิก ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเนื้อสุกรไปยังสาธารณรัฐโดมินิกันและมาเลเซียสูงเป็นประวัติการณ์เช่นกัน เช่นเดียวกับประเทศในทวีปอเมริกากลางและโคลอมเบีย ปริมาณการส่งออกไปยังเกาหลีใต้สูงที่สุดเป็นลำดับที่สาม ในขณะที่มูลค่าสูงที่สุดเป็นลำดับที่สอง การส่งออกไปยังประเทศกลุ่มโอเชียเนีย (Oceania) จัดว่าสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นมา

ในขณะที่การส่งออกเนื้อวัวมีปริมาณ 1.29 ล้านตัน ลดลงจากปี 2565 ร้อยละ 12 และมูลค่าลดลงร้อยละ 15 จนถึงระดับที่ต่ำกว่า 1 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ก็ยังถือว่าเป็นมูลค่าการส่งออกสูงที่สุดเป็นลำดับที่ 3 เมื่อเทียบจากสถิติที่ผ่านมา ปี 2566 จึงจัดว่าเป็นปีที่ท้าทายมากสำหรับการส่งออกเนื้อวัวของสหรัฐฯ อันเนื่องมาจากเอเชียซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่สุดประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความต้องการสินค้าเพื่อใช้ในธุรกิจบริการด้านอาหาร (Food Service) ที่ลดลง อีกทั้งปริมาณผลผลิตเพื่อส่งออกของสหรัฐฯ ก็ลดลงด้วย

แม้กระนั้นก็ตาม การส่งออกเนื้อวัวของสหรัฐฯ ไปยังเม็กซิโก อเมริกากลาง และแถบแคริบเบียนยังเติบโตได้มาก พบว่าความต้องการสินค้าของเกาหลีใต้และจีนเพิ่มขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม (2566) และเป็นสัญญาณที่ดีเมื่อราคาส่งออกต่อหัวเพิ่มขึ้นเมื่อเดือนธันวาคมอีก 430 เหรียญสหรัฐฯ สำหรับเนื้อแกะ ปริมาณการส่งออกในปี 2565 ลดลงร้อยละ 16 เหลือเพียง 2,355 ตัน และมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 15 เหลือเพียง 12.6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 440 ล้านบาท)

ที่มา: USMEF reports record for 2023 pork exports

สหรัฐฯ ขาดดุลสินค้าประมง 2 หมื่นล้านเหรียญ ในปี 2566

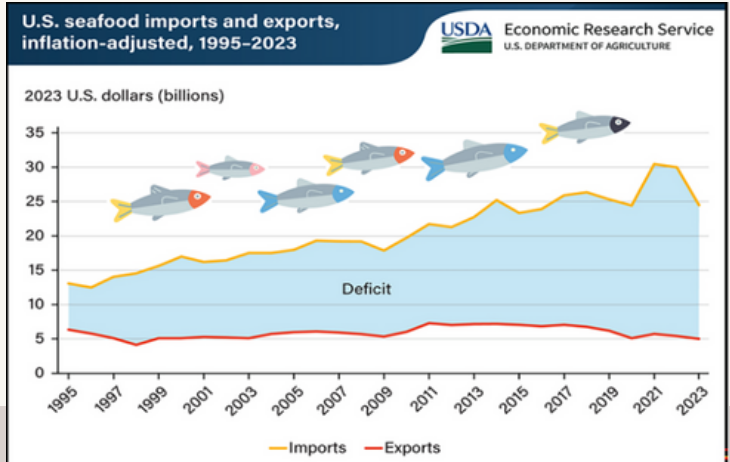

การนำเข้ากุ้งของสหรัฐฯ ในปี 2566 น้อยกว่าปีก่อนหน้า 5.2 หมื่นตัน

ในปี 2566 สหรัฐอเมริกานำเข้ากุ้งปริมาณ 785,837 เมตริกตัน ลดลง 5.2 หมื่นตัน เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าซึ่งมีการนำเข้าเป็นปริมาณ 837,786 เมตริกตัน ประเทศคู่ค้ารายใหญ่ที่สุดของสหรัฐฯ 3 อันดับแรกยังคงได้แก่ อินเดีย เอกวาดอร์ และ อินโดนีเซีย โดยอินเดียเป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุดติดต่อกันเป็นปีที่ 10 ในปี 2566 อินเดีย ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ปริมาณ 296,104 เมตริกตัน ลดลงจาก 303,580 เมตริกตัน เมื่อปี 2565 ในขณะที่เอกวาดอร์ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ในปี 2566 ปริมาณ 205,909 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปริมาณ 199,795 เมตริกตัน เมื่อปี 2565 ส่วนอินโดนีเซีย ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ในปี 2566 เป็นปริมาณ 146,259 เมตริกตัน ลดลงจาก 166,923 เมตริกตันในปี 2565 เวียดนามซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าลำดับที่ 4 ของสหรัฐฯ ในปี 2566 มีการส่งออกกุ้งปริมาณ 60,476 เมตริกตัน ลดลงจาก 68,753 เมตริกตันในปี 2565 ประเทศคู่ค้าลำดับที่ 5 ได้แก่ไทย ซึ่งส่งออกกุ้งปริมาณ 27,826 เมตริกตันมายังสหรัฐฯ ในปี 2566 พบว่าลดลงจาก 36,791 เมตริกตันในปี 2565 ประเทศคู่ค้าลำดับ 6, 7 และ 8 ได้แก่ เม็กซิโก อาร์เจนตินา และจีน ซึ่งในปี 2566 มีการส่งออกกุ้งในปริมาณ 15,639, 14,300 และ 3,602 เมตริกตัน ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี 2565 ประเทศทั้ง 3 มีการส่งออกกุ้งในปริมาณ 20,978, 16,434 และ 5,340 เมตริกตันตามลำดับ ซึ่งพบว่าลดลงทั้งหมด ในขณะที่ซาอุดีอาระเบียซึ่งเป็นคู่ค้าลำดับที่ 9 มีการส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ปริมาณ 1,627 เมตริกตันในปี 2566 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2565 ที่มีการส่งออกปริมาณ 1,450 เมตริกตัน ประเทศคู่ค้าลำดับที่ 10 ได้แก่ เปรู มีปริมาณการส่งออกในปี 2566 และ 2565 คิดเป็น 2,228 เมตริกตัน และ 3,919 เมตริกตันตามลำดับ

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567 องค์การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) รายงานข้อมูลการปฏิเสธสินค้าประมงจำนวน 60 รุ่น ในจำนวนนี้มีมีการตรวจพบสารปฏิชีวนะต้องห้ามตกค้างในกุ้งจากอินเดียและ เอกวาดอร์ โดยบริษัท Devi Seafoods ของอินเดียตั้งอยู่ในเมือง Visakhapatnam ได้รับแจ้งว่า เมื่อวันที่ 5 มกราคม มีการตรวจพบสาร Nitrofurans ในสินค้าของบริษัท และพบสารต้องห้าม Gentian Violet เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ในขณะที่บริษัทของอินเดียชื่อ Kadar Exports ตั้งอยู่ในเมือง Mumbai ถูกตรวจพบสาร Leucomalachite green ในสินค้ากุ้งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566 และพบ Gentian violet เมื่อวันที่ 22 มกราคม ส่วนบริษัท Propemar ของเอกวาดอร์ ตั้งอยู่ในเมือง Montecristi มีสินค้ากลุ่มคริสต์เดเซียน ถูกกักกันโดยไม่ต้องตรวจสอบทางกายภาพ (Detention Without Physical Examination) 1 รุ่น เนื่องจากการตกค้างของ Chloramphenicol และมีสินค้า 1 รุ่นถูกปฏิเสธเนื่องจากพบสาร Nitrofurans เมื่อวันที่ 11 มกราคม

ที่มา: 2023 US shrimp imports lagged 52,000 MT behind 2022 totals

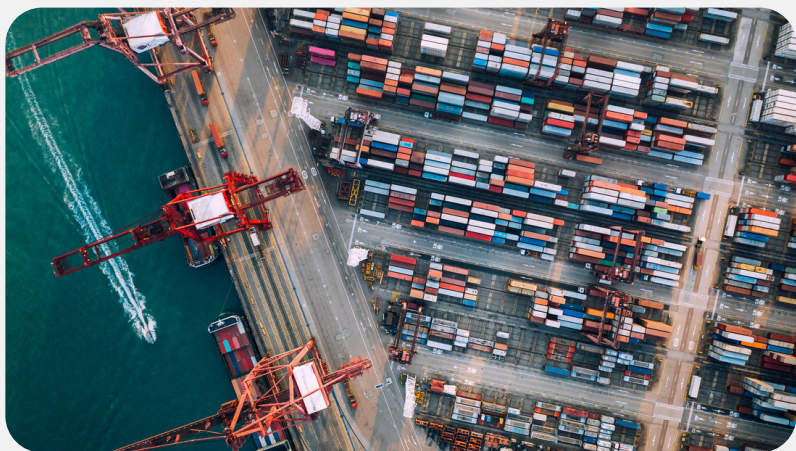

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯคาดการณ์ว่า ในปี 2566 สหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้าประมงมูลค่า 2.03 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 7 แสนล้านบาท) แม้ว่าการนำเข้าของสหรัฐฯ จะลดลงอย่างมากจาก 3 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 1 ล้านล้านบาท) ในปี 2565 เหลือเพียง 2.53 หมื่นล้านเหรียญ (ราว 8.9 แสนล้านบาท) ในปี 2566 ในขณะที่การส่งออกลดลงเล็กน้อยจาก 5.1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (1.8 แสนล้านบาท) ในปี 2565 เหลือ 5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (1.75 แสนล้านบาท) ในปี 2566 ทั้งนี้ การขาดดุลการค้าสินค้าประมงที่สูงสุดในรอบ 28 ปี เกิดขึ้นเมื่อปี 2564 ซึ่งขาดดุลถึง 2.48 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ (8.7 แสนล้านบาท) ตามด้วยปี 2565 ซึ่งขาดดุลจำนวน 2.46 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ (8.6 แสนล้านบาท) ประเทศที่มีการส่งออกสินค้าประมงมายังสหรัฐฯ มากที่สุด ได้แก่ แคนาดา ชิลี อินเดีย อินโดนีเซีย และเวียดนามตามลำดับ ซึ่งมีมูลค่ารวมกันถึงร้อยละ 51 ของการนำเข้าสินค้าประมงทั้งหมด ผู้นำเข้าสินค้าประมงรายใหญ่ของโลกในปี 2565 ได้แก่ สหภาพยุโรป (3.33 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ - 1.2 ล้านล้านบาท) ซึ่งนำเข้ามากกว่าสหรัฐฯ รองลงไป ได้แก่ จีน (2.26 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ - 7.91 แสนล้านบาท) ญี่ปุ่น (1.51 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ - 5.3 แสนล้านบาท) และเกาหลีใต้ (6.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ - 2.3 แสนล้านบาท)

ในปี 2565 สหรัฐฯ มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงเป็นอันดับ 10 ของโลก โดยผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก ได้แก่ จีน (2.24 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ - 7.8 แสนล้านบาท) ตามด้วยนอร์เวย์ (1.55 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ - 5.4 แสนล้านบาท) เอกวาดอร์ (9.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ - 3.2 แสนล้านบาท) ชิลี (8.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ - 3 แสนล้านบาท) และอินเดีย (7.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ - 2.8 แสนล้านบาท) ตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา สหรัฐฯ มีการส่งออกสินค้าประมงไม่มากนัก โดยในปี 2541 มีมูลค่าการส่งออกต่ำสุดที่ 4.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และสูงที่สุดเมื่อปี 2554 ที่มูลค่า 7.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2565 ประเทศที่สหรัฐฯ ส่งออกสินค้าประมงไม่มากที่สุด ได้แก่ แคนาดา จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีมูลค่ารวมกันกว่าร้อยละ 68 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงทั้งหมด โดยสรุป ช่วงระหว่างปี 2538 ถึง 2565 สหรัฐฯ ส่งออกสินค้าประมงลดลงร้อยละ 16 ในขณะที่นำเข้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 130 อัตราการบริโภคสินค้าประมง/คน/ปี ของชาวอเมริกันเพื่อสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 16 ปอนด์เมื่อปี 2538 เพิ่มขึ้นเป็น 20.5 ปอนด์ในปี 2564 สหรัฐฯ ต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าประมงอย่างมาก โดยต้องนำเข้าถึงร้อยละ 80 ของปริมาณความต้องการบริโภคภายในประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม มีการชะลอบ้างเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยและการระบาดของโรคโควิด-19

ที่มา: US seafood trade deficit hit USD 20.3 billion in 2023

รัฐบาลขยายระยะเวลาห้ามนำเข้าสินค้าประมงจากรัสเซียมายังสหรัฐฯ

กระทรวงการคลังของสหรัฐอเมริกาประกาศขยายกำหนดเวลาในการห้ามผู้ประกอบการสหรัฐฯ นำเข้าสินค้าประมงจากรัสเซียเข้าประเทศ ประธานาธิบดีโจ ไบเดน ของสหรัฐฯ ลงนามในคำสั่งบริหาร (Executive order) เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2566 ขยายขอบข่ายการนำเข้าสินค้าประมงจากรัสเซีย โดยให้ครอบคลุมสินค้าประมงที่แปรรูปในประเทศที่สามด้วย พร้อมทั้งระบุรหัสภาษีสินค้าหรือ HTS (Harmonized Tariff Schedule) เพิ่มเติมอีกหลายรายการ เพื่อปิดช่องว่างไม่ให้สินค้าประมงบางรายการจากรัสเซียเข้าสู่สหรัฐฯ ทั้งนี้ ตามคำสั่งเดิม วันสุดท้ายที่ผู้ประกอบการสหรัฐฯ จะสามารถนำเข้าสินค้าประมงที่มีการซื้อก่อนวันที่ 22 ธันวาคม 2565 มายังสหรัฐฯ ได้คือไม่เกิน 00.01 น ของวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567 บัดนี้ กระทรวงการคลังสหรัฐฯ ได้แจ้งขยายเวลาออกไปจนถึงเวลา 00.01 น ของวันที่ 21 พฤษภาคม 2567 การขยายระยะเวลาครั้งนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการส่วนใหญ่ เนื่องจากมีการส่งมอบสินค้าล็อตใหญ่ไปหมดแล้ว

สาเหตุของการขยายเวลามาจากความล่าช้าของการขนส่งสินค้าทางเรือซึ่งเกิดขึ้นในหลายภูมิภาคทั่วโลก เช่น การโจมตีเรือสินค้าในทะเลแดงโดยกองกำลังติดอาวุธในเยเมน ที่อ้างว่าเป็นการตอบโต้การดำเนินการของอิสราเอลต่อกลุ่มฮามาสเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2566 ผู้ประกอบการเรือขนส่งรายใหญ่หลายรายต้องหยุดให้บริการขนส่งในบริเวณดังกล่าวในช่วงต้นเดือนมกราคม ในขณะที่การโจมตียังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง สายเรือจึงพยายามหลีกเลี่ยงภูมิภาคนี้ ก่อให้เกิดความสูญเสียทางการค้าสำหรับประเทศในเอเชีย ตัวอย่างเช่น อินเดีย ซึ่งคาดว่าจะมีความสูญเสียราว 3 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 1 ล้านล้านบาท) อันเนื่องมาจากความล่าช้า ในขณะที่เดียวกันคลองปานามาที่ประสบปัญหาความแห้งแล้งเช่นกัน ให้การขนส่งผ่านคลองจำกัดมาก แม้หวังโซ่อุปทานทั่วโลกจะดีขึ้นหลังการระบาดของโควิด-19 คลี่คลาย แต่ความล่าช้าที่เพิ่งเกิดขึ้นหลายแห่งรวมกัน เป็นการเพิ่มต้นทุนและส่งผลกระทบต่อการค้าชะลอตัว อย่างไรก็ตาม การขยายเส้นตายให้กับสินค้าประมงจากรัสเซียก็ช่วยให้ผู้ประกอบการนำเข้าของสหรัฐฯ มีเวลาเพิ่มมากขึ้น สำหรับสินค้าประมงที่มีการสั่งซื้อก่อนวันที่ 22 ธันวาคม 2566

ที่มา: US extends deadline for Russia-origin seafood to enter country

นโยบาย

เชฟอเมริกันนับร้อยเรียกร้องให้ไบเดนขยายโครงการ SIMP

เชฟกว่า 100 คน จาก 41 รัฐ รวมถึงกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ร่วมลงนามในจดหมายซึ่งมีองค์กรไม่แสวงผลกำไร Oceana เป็นตัวตั้งตัวตี เรียกร้องให้ประธานาธิบดีโจ ไบเดน ของสหรัฐอเมริกา ขยายโครงการติดตามการนำเข้าอาหารทะเล หรือ SIMP (Seafood Import Monitoring Program) ให้ครอบคลุมสัตว์น้ำทุกสายพันธุ์ โดย SIMP เป็นโครงการที่กำหนดให้มีการตรวจสอบย้อนกลับสินค้าประมงเพื่อป้องกันการนำเข้าประมงผิดกฎหมาย ปัจจุบันโปรแกรม SIMP ครอบคลุมเพียง 13 สายพันธุ์หรือกลุ่มสายพันธุ์ ผู้บริหารองค์กร Oceana กล่าวว่า เหล่าเชฟไม่ต้องการเสิร์ฟอาหารทะเลที่ได้จากการนำเข้าประมงผิดกฎหมายหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้แก่ลูกค้า หากอาหารทะเลทั้งหมดที่บริโภคไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ย่อมไม่มีทางรู้ได้เลยว่า มีอะไรอยู่ในจานของเราบ้าง เมื่อเรานั่งอยู่ในร้านอาหารหรือเมื่อซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ต ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลสหรัฐฯ จะต้องยกระดับการแข่งขัน ปกป้อง ขยายขอบข่าย และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโปรแกรม SIMP เพื่อสร้างความมั่นใจว่า สินค้าประมงที่จำหน่ายในสหรัฐฯ ปลอดภัย จับอย่างถูกกฎหมาย แสงหามาด้วยความรับผิดชอบ และปิดฉากตามข้อเท็จจริง

เมื่อปี 2565 หน่วยงานประมงของ NOAA ได้เสนอให้มีการขยายโปรแกรม SIMP แต่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากฝ่ายนิติบัญญัติและองค์กรด้านอนุรักษ์ที่ขอขยายแคบเกินไป เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 NOAA ได้ถอดถอนข้อเสนอดังกล่าวโดย NOAA แจ้งจะมีการทบทวนโปรแกรมในภาพกว้าง แทนที่จะดำเนินการขยายขอบข่ายออกไปอย่างจำกัด การตัดสินใจครั้งนี้ได้รับปฏิกิริยาตอบกลับหลากหลาย มีทั้งเสียงชื่นชมที่จะขยายโปรแกรมให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ในขณะที่บางส่วนเห็นว่าถอยหลังลงคลอง ในช่วงต้นเดือนมกราคมที่ผ่านมา สมาชิกวุฒิสภา (สว.) กลุ่มหนึ่งจากพรรคเดโมแครตส่งหนังสือถึง NOAA แสดงความกังวลต่อการถอดถอนร่างข้อเสนอ และเรียกร้องให้ขยายโปรแกรมให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น สหรัฐฯ มีการนำเข้าสินค้าประมงกว่าร้อยละ 85 ของสินค้าประมงทั้งหมดที่บริโภคในประเทศ ข้อมูลจากการศึกษาของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ หรือ US International Trade Commission (USITC) เมื่อเร็ว ๆ นี้ระบุว่า ในปี 2562 สหรัฐฯ นำเข้าสินค้าประมงผิดกฎหมายถึงกว่า 2.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 8.4 หมื่นล้านบาท) ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่า จำเป็นที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการอย่างเข้มแข็งและเร่งด่วน เพื่อป้องกันไม่ให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ผิดกฎหมายเข้ามายังสหรัฐฯ สว. ที่ร่วมลงนามในจดหมายทั้งหมดมาจากพรรคเดโมแครต ประกอบด้วย สว. จากรัฐโอเรกอน มิสซูรี แมรี่แลนด์ นิวเม็กซิโก คอนเนคติกัต แมสซาชูเซตส์ และนิวเจอร์ซีย์

ที่มา: 100 chefs call on Biden to expand Seafood Import Monitoring Program

อนุญาตให้กลับมาใช้คลอไพริฟอสได้อีกครั้ง อย่างน้อยในปี 2567

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2565 หน่วยงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา หรือ EPA (Environmental Protection Agency) เพิกถอนมาตรฐานปริมาณการตกค้างในอาหาร (Food Tolerances) สำหรับการฆ่าแมลงกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตชนิดคลอไพริฟอส เพื่อให้สอดคล้องกับผลการพิจารณาที่สนับสนุนการห้ามใช้สารดังกล่าว แม้จะระบุวิธีการใช้งาน 11 รูปแบบที่อาจอนุญาตให้ใช้ได้โดยพิจารณาจากข้อมูลความเสี่ยง การฟ้องร้องครั้งที่ 2 ต่อ EPA เพื่อประท้วงผลการพิจารณา ส่งผลให้การเพิกถอนต้องถูกยกเลิกไปเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2566 ซึ่งหมายความว่า สำหรับเกษตรกรไม่ผลยืนต้นซึ่งเคยพึ่งพาการใช้คลอไพริฟอส (เช่น Lorsban, Govern, Warhawk) เพื่อฉีดพ่นไล่แมลงดูดน้ำเลี้ยงหรือฉีดพ่นกำจัดหลังดอกบานเพื่อกำจัดหนอนเจาะลำต้น สามารถกลับไปใช้เกณฑ์มาตรฐานเดิมที่อนุญาตให้ตกค้างได้ในระดับต่าง ๆ ได้อย่างน้อยสำหรับในฤดูกาลผลไม้ของปี 2567 นี้ หรืออีกนัยหนึ่ง หากเกษตรกรยังมีคลอไพริฟอสคงคลัง จะยังสามารถนำออกมาใช้งานได้ตามที่ระบุในฉลากในช่วงฤดูการปี 2567 ขณะที่ต้นไม้กำลังออกผล อย่างไรก็ตาม การดำเนินการนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเฉพาะใด ๆ ก็ตามที่ผู้ผลิต ผู้ซื้อ หรือตลาดส่งออกบังคับใช้เกี่ยวกับการใช้สารคลอไพริฟอสและมาตรฐานการตกค้าง หากเกษตรกรไม่มีคลอไพริฟอสอยู่แล้วในฟาร์มอาจหาซื้อได้ยาก เนื่องจากผู้ประกอบการหลายรายสมัครใจยกเลิกการขอขึ้นทะเบียนสารนี้แล้ว ทั้งนี้ หากสารใดไม่มีการขึ้นทะเบียนจะไม่สามารถนำออกจำหน่ายได้

คาดว่าในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี 2567 EPA จะดำเนินการเพิกถอนมาตรฐานการตกค้างสารคลอไพริฟอสทั้งหมด ยกเว้น 11 รูปแบบที่อนุญาตให้ใช้ โดยใน 11 รายการนี้ อย่างน้อยในรัฐมิชิแกน จะยังคงมีมาตรฐานสารคลอไพริฟอสตกค้างสำหรับแอปเปิ้ล พืชและเชอร์รี่ทาร์ท (Tart cherries) แต่ไม่รวมเชอร์รี่หวาน (Sweet cherries) ดังนั้น แม้จะสามารถใช้คลอไพริฟอสสำหรับพืชผลเหล่านี้ได้ในขณะนี้ เกษตรกรจำเป็นต้องแสวงหาทางเลือกอื่นเพื่อกำจัดศัตรูพืชได้ด้วย เช่น 1) สอดส่องหรือใช้เครื่องมือติดตามที่เหมาะสมเพื่อให้ทราบว่ามีศัตรูพืชชนิดใดและเมื่อใดกำลังรบกวน เพื่อให้สามารถจัดการได้อย่างถูกต้องแม่นยำ 2) ขีดขวางการแพร่สารฟีโรโมน (Pheromone) ในพื้นที่ที่กำหนดอย่างน้อย 5 เอเคอร์ เพื่อไม่ให้ศัตรูพืชมีการผสมพันธุ์ เช่น หนอนเจาะต้นดอกกุฎ (Dogwood boere) และหนอนเจาะต้นพีช 3) ผสมกับสารที่ช่วยให้เกาะติดลำต้นได้ดีขึ้น (Spreader-sticker) เพื่อยึดอายุให้สารสเปรย์ตกค้างอยู่ที่ลำต้นได้ยาวนานที่สุด 4) ปรับเครื่องฉีดพ่นให้ครอบคลุมส่วนใบให้ได้มากที่สุด และ 5) เลือกว่าวัสดุที่เหมาะสมสำหรับแต่ละช่วงวัยของศัตรูพืช เนื่องจากจะมีการปกป้องตามธรรมชาติ เช่น ชุกซ่อนอยู่ภายใต้ใบไม้ที่มีมันงอ หรือสร้างเปลือกแข็งมุกหุ้มตัว (Waxy scales)

ที่มา: Chlorpyrifos is back, at least for 2024

USDA ยืนยันการตรวจพบไข้หวัดนก HPAI ในฝูงสัตว์เลี้ยงตามบ้านในรัฐเวสต์ เวอร์จิเนีย

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 หน่วยบริการตรวจสอบสุขภาพสัตว์และพืช (Animal and Plant Health Inspection Service - APHIS) กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (US Department of Agriculture - USDA) ประกาศยืนยันการตรวจพบไข้หวัดนกชนิดร้ายแรง หรือ HPAI (Highly Pathogenic Avian Influenza) ในฝูงสัตว์ปีกชนิด Non-poultry ที่เลี้ยงตามบ้านในเขต Kanawha รัฐเวสต์เวอร์จิเนีย (หมายเหตุ: Poultry ตามความหมายขององค์การสุขภาพสัตว์โลก หรือ World Organization for Animal Health - WOAH จะหมายถึงสัตว์ปีกที่เลี้ยงเพื่อการค้าหรือแพรรี่พันธุ์ สำหรับการบริโภค การกีฬา และสวยงาม) ซึ่งเป็นการตรวจพบสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้านรายแรกในรัฐเวสต์เวอร์จิเนียนับตั้งแต่เกิดการระบาดของไข้หวัดนกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2565 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคแห่งสหรัฐอเมริกา (US Centers for Disease Control and Prevention - CDC) ออกมาระบุว่า ความเสี่ยงการติดต่อโรคไข้หวัดนกครั้งนี้ยังคงอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานรับผิดชอบของรัฐบาลกลางและระดับรัฐจะร่วมกันเฝ้าระวังและสุ่มตัวอย่างในบริเวณที่พบการแพร่ระบาดเพื่อตรวจสอบ สหรัฐฯ มีแผนการเฝ้าระวังไข้หวัดนกที่เข้มแข็งที่สุดในโลก USDA จะร่วมมือกับพันธมิตรในการค้นหาการระบาดในฟาร์มสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ ตลอดจนตลาดจำหน่ายสัตว์ปีกมีชีวิตและฟუნกป้าอพยพ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ปีกทั้งที่เลี้ยงตามบ้านและฟาร์มขนาดใหญ่ควรทบทวนการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) ของตน APHIS รายงานการพบการระบาดของไข้หวัดนก HPAI ให้กับ WOAH ตลอดจนประเทศคู่ค้า และจะสื่อสารกับประเทศคู่ค้าขอให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของ WOAH เพื่อลดผลกระทบต่อการค้า ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยเข้มงวดเฉพาะกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในภูมิภาคที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของโรค ซึ่งแนวทางของ WOAH คือการเรียกร้องไม่ให้มีการห้ามนำเข้าสินค้าสัตว์ปีกในกรณีที่มีการประกาศการระบาดในกลุ่มสัตว์ปีกที่เป็น Non-poultry สามารถรับทราบข้อมูลการระบาดในทุกกรณีได้จากเว็บไซต์ของ APHIS ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปฏิบัติตามหลักการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ เจ้าของสัตว์ปีกต้องป้องกันไม่ให้สัตว์ของตนสัมผัสกับนกป่าและนกที่ติดโรค และรายงานการพบนกป่วยหรือตายอย่างผิดปกติให้กับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐหรือรัฐบาลกลาง APHIS ขอให้เจ้าของฟาร์มนำสัตว์ปีกเข้าอยู่ในอาคารปิดเพื่อป้องกันไม่ให้สัมผัสกับโรค APHIS จะจ่ายเงินชดเชยให้สำหรับการกำจัดสัตว์เป็นโรคและการทำลายไวรัส สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้านได้ที่

<http://healthybirds.aphis.usda.gov>

ที่มา: 2022-2024 Detections of Highly Pathogenic Avian Influenza

สารเคมีต้องห้ามกับแนวทาง FSMA ในปี 2567

ในปี 2567 องค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา หรือ FDA (Food and Drug Administration) มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญด้านความเสี่ยงของสารเคมี ระดับสารก่อภูมิแพ้ และการบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยอาหารที่ทันสมัย หรือ FSMA (Food Safety Modernization Act) มากยิ่งขึ้น ในช่วงที่ผ่านมา FDA แสดงความห่วงกังวลเกี่ยวกับปริมาณสารตกค้างที่พบสูงมากในซอสแอปเปิ้ลบางชนิด และมีแรงกดดันต่อองค์กรให้ตอบสนองต่อเสียงเรียกร้องให้เพิ่มความเข้มงวดกฎระเบียบสำหรับโลหะหนัก ปัจจุบันรัฐต่าง ๆ กลับเป็นผู้นำด้านกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบ การห้ามใช้ส่วนผสมอาหารของรัฐแคลิฟอร์เนียซึ่งได้แก่ สีแดงเบอร์ 3 น้ำมันพืชที่ผ่านการเติมโบรมีน (Brominated vegetable oil) โปแทสเซียมโบรมेट และโพแทสเซียมโบรมิเดต เมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ส่งผลให้ FDA เสนอให้ยกเลิกการอนุญาตให้เติมโบรมีนในน้ำมันพืชภายในระยะเวลาไม่ถึง 1 เดือนหลังจากที่แคลิฟอร์เนียประกาศเป็นกฎหมาย โดยระบุว่ามีโอกาสเป็นพิษต่อต่อมไทรอยด์ รัฐอิลลินอยส์มีการเสนอกฎหมายในลักษณะเดียวกัน เชื่อว่าต่อไปในระดับรัฐจะเป็นผู้ริเริ่มออกกฎระเบียบก่อน โดย FDA จะดำเนินรอยตาม FDA จะให้ความสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมาย FSMA โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบย้อนกลับซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 ตลอดจนเพิ่มความเข้มงวดต่อการละเมิดหลักการปฏิบัติที่ดีในกระบวนการผลิตหรือ GMP (Good Manufacturing Practices) ซึ่งล้มเหลวเนื่องจากขาดการฝึกอบรมและไม่มีวัฒนธรรมในการคำนึงถึงความปลอดภัยอาหาร ส่วนหนึ่งมาจากการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนบุคลากรอย่างรวดเร็ว สำหรับการกำหนดเกณฑ์สำหรับสารก่อภูมิแพ้ โดยทั่วไป FDA มักจะกำหนดระดับหรือเกณฑ์สำหรับสารก่อภูมิแพ้หลักจำนวน 9 ชนิด ยกเว้นเกลือ การเพิ่มให้หนึ่งเป็นหนึ่งในสารก่อภูมิแพ้ที่สำคัญเมื่อปี 2566 แทนที่จะลดความเสี่ยงของการสัมผัสกับสารสำหรับผู้บริโภค กลับส่งผลให้ผู้ผลิตอาหารเติมเกลือในสูตรอาหารในอดีตที่เคยปราศจากเกลือได้ และสามารถหลีกเลี่ยงภาระในการดำเนินการป้องกันการปนเปื้อนข้าม (Cross contamination) ที่อาจส่งผลให้ต้องเรียกคืนสินค้า สถานการณ์นี้อาจทำให้ FDA ต้องพิจารณากำหนดเกณฑ์ขึ้นมา แทนที่จะใช้นโยบายแบบเข้มงวดหรือห้ามพบโดยเด็ดขาด (Zero tolerance) ในโลกแห่งความเป็นจริง การใช้กฎเกณฑ์แบ่งแยกชัดเจนแบบขาวกับดำมักก่อให้เกิดผลกระทบตามมา จึงอาจต้องมีการพิจารณาเรื่องประเมินความเสี่ยง และเป็นไปได้ที่ FDA จะมีการหารือเพื่อกำหนดเกณฑ์สารก่อภูมิแพ้ในปี 2567

ที่มา: State chemical bans, FSMA compliance on FDA's regulatory radar in 2024

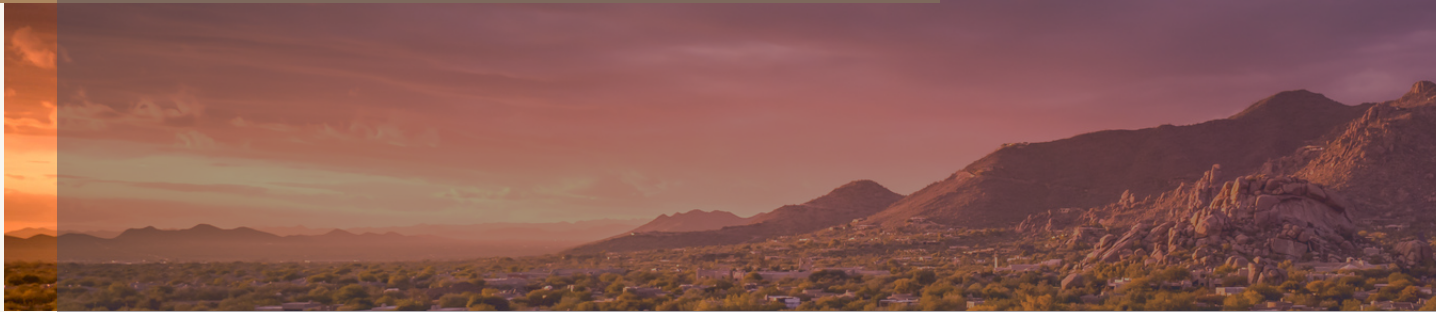
กลุ่มอนุรักษ์เรียกร้องให้ทำเนียบขาวรับช่วงดำเนินโปรแกรม SIMP

กลุ่มอนุรักษ์ 12 กลุ่มส่งหนังสือถึงทำเนียบขาว เรียกร้องให้สำนักงานบริหารของประธานาธิบดีเป็นผู้ทบทวนโปรแกรมการตรวจติดตามการนำเข้าสินค้าประมงหรือ SIMP (Seafood Import Monitoring Program) แทนหน่วยงานองค์การบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) โดยเมื่อปลายปีที่แล้ว NOAA ได้ขอเพิกถอนร่างข้อเสนอในการขยายขอบข่ายชนิดสัตว์น้ำที่ต้องตรวจติดตามของโปรแกรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการปราบปรามการทำประมงผิดกฎหมายหรือ IUU Fishing (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing) โดยเดิมครอบคลุมสัตว์น้ำจำนวน 13 กลุ่มสายพันธุ์ ในขณะที่กลุ่มอนุรักษ์ออกมาวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่า โปรแกรมขาดความยืดหยุ่นและควรรขยายให้ครอบคลุมสัตว์น้ำนำเข้าทุกสายพันธุ์ สาเหตุที่ NOAA ได้ขอเพิกถอนร่างข้อเสนอเพิ่มจำนวนชนิดสัตว์น้ำเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 เนื่องจากได้รับข้อคิดเห็นจากสาธารณชนเป็นจำนวนมาก และ NOAA ออกมาระบุว่าจะดำเนินการทบทวนโครงการในวงกว้าง ในขณะที่บางกลุ่มออกมาชื่นชมว่าอาจเป็นการขยายโปรแกรมให้กว้างขึ้น แต่ก็ก็มีกลุ่มที่แสดงความผิดหวังที่ไม่สามารถขยายขอบข่ายได้อย่างเป็นรูปธรรม กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยเริ่มหมดศรัทธาต่อความสามารถของหน่วยงานประมงของ NOAA ที่จะเป็นผู้ทบทวนโปรแกรม จึงส่งหนังสือถึงทำเนียบขาวเพื่อให้เกิด "ความยุติธรรมและสมดุล" ซึ่งมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และกำหนดเวลาที่ชัดเจน

พวกเขาเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่ทำเนียบขาวต้องเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากผู้บริโภคต้องการความชัดเจนเกี่ยวกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การลดการใช้แรงงานบังคับ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนในสินค้าประมงที่พวกเขาบริโภค โปรแกรม SIMP ครอบคลุมและเข้มงวดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ องค์กรที่ร่วมลงนามในหนังสือฉบับดังกล่าวประกอบด้วย Azul, Climate Crisis Policy, Conservation International, Creation Justice Ministries, Greenpeace USA, Oceana, Oxfam, Remineralize the Earth, Taproot Earth, The Earth Bill, ICAR และ World Wildlife Fund พวกเขาเห็นว่า หน่วยงานที่ให้คำแนะนำต่อโปรแกรม SIMP ควรมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของโปรแกรมด้วย และหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบโปรแกรมในปัจจุบันล้มเหลวในการดำเนินงาน ในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่จะหยุดยั้งไม่ให้สินค้าจากการทำประมงผิดกฎหมายเข้ามาสู่สหรัฐอเมริกา จึงจำเป็นต้องให้ทำเนียบขาวเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง และขยายโปรแกรม SIMP ให้ครอบคลุมสัตว์น้ำทุกสายพันธุ์ โดยผู้นำเข้าต้องรายงานข้อมูลการจับสัตว์น้ำตลอดจนสภาพแรงงาน ซึ่งจะทำให้ NOAA สามารถปิดช่องโหว่ไม่ให้มีการทำประมงผิดกฎหมายและใช้แรงงานบังคับ ป้องกันการหลอกล่อและหลอกลวงในโซ่อุปทาน ปกป้องธุรกิจ ผู้บริโภค และปิดฉากเท็จ (Seafood fraud) NOAA ควรเพิ่มระบบตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน ด้วยการกำหนดให้มีเอกสารประกอบการจับสัตว์น้ำ (Catch documentation) สำหรับสินค้าประมงนำเข้าทั้งหมด รวมทั้งการตรวจสอบย้อนกลับตั้งแต่เรือจับจนถึงผู้บริโภค ทั้งนี้ มีสมาชิกวุฒิสภากลุ่มหนึ่งเข้าร่วมด้วยเมื่อเดือนมกราคม 2567 โดยส่งจดหมายถึง NOAA แสดงความกังวลต่อการเพิกถอนข้อเสนอในการขยายขอบข่ายของโปรแกรม SIMP

ที่มา: Conservation groups ask White House to take over SIMP review

กฎหมายห้ามผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์ จากการเพาะเลี้ยงของรัฐแอริโซนา

ไบโอซาร์รัฐแอริโซนาอาจเข้าร่วมกับอิตาลีในการแบนเนื้อสัตว์ที่พัฒนาขึ้นในห้องแล็บ ร่างกฎหมายฉบับนี้นำเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) David Marshall, Sr. ของรัฐแอริโซนาเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2567 โดยจะห้ามการขายหรือผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อในรัฐที่ประกาศใช้กฎหมาย ร่างกฎหมายฉบับนี้มีผู้ให้การสนับสนุนจาก สส. ซึ่งเป็นผู้แทนรัฐอีก 4 ราย โดยได้มีการให้คำจำกัดความของผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อ (Cell-cultured animal products) ว่าหมายถึง "เนื้อเยื่อของสัตว์ใดก็ตาม ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเซลล์ของสัตว์ในหลอดทดลองนอกสิ่งมีชีวิตซึ่งเป็นที่มาของมัน" ผู้ฝ่าฝืนจะต้องระวางโทษทางแพ่งสูงสุดไม่เกิน 25,000 เหรียญสหรัฐ และบุคคล/ธุรกิจใดก็ตามที่ได้รับผลกระทบทางลบจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มาจากการเพาะเลี้ยงเซลล์ สามารถฟ้องร้องต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าวและเรียกค่าเสียหายสูงสุดไม่เกิน 100,000 เหรียญสหรัฐ ผู้แทนของรัฐระบุด้วยว่า ร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้จะเสนอมาตรการเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน และเพื่อประโยชน์อธิปไตยของรัฐ โดยมุ่งเน้นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ต่อประวัติศาสตร์ของรัฐ ตลอดจนวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการระดมทุนของสถาบันเผยแพร่ผ่านการให้เข้าที่ดินเพื่อเลี้ยงปศุสัตว์ รัฐเกิซสและฟลอริดากำลังนำเสนอร่างกฎหมายในลักษณะเดียวกัน เพื่อห้ามผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ

ที่มา: Legislation to ban lab-grown meat proposition in Arizona

